

духовно-молодіжні табори «Оазис», «Силоамська купіль Сходу», «Веселі канікули з Богом». З 2001 р. церква активно співпрацює з Донецькою виправною колонією № 124, допомагаючи засудженим у вирішенні їхніх проблем. У колонії було збудовано капличку [5, с.3].

УГКЦ веде діалог з багатьма релігійними організаціями області. Греко-католики активно залучаються до громадського життя регіону, священники є учасниками всіх заходів, присвячених відзначенню національних свят та пам'ятних дат. Ряд проектів реалізує Благодійний фонд «Карітас Донецьк» [2].

Однак розвиток УГКЦ на Донеччині пов'язаний також з певними труднощами. По-перше, упереджене ставлення до греко-католиків місцевих мешканців та влади. По-друге, домінування в регіоні УПЦ, що призводить до міжконфесійних конфліктів та монополії лише однієї церкви. По-третє, великі відстані між парафіями і незначна кількість храмів УГКЦ, будівництво яких вимагає великих коштів. До речі, фінансування церкви здійснюється виключно за рахунок пожертв вірних, плати за треби та допомоги добродійних організацій [3].

Утім церква має певну перспективу в Донецькій області. На користь цього говорить той факт, що більшість її парафіян сьогодні – це місцеві жителі. УГКЦ успішно виконує свою місію, яка полягає в духовному та моральному просвітленні людей, розвитку їхньої національної свідомості. На нашу думку, на Сході України ці питання набувають набагато більшої актуальності, ніж на Заході нашої держави.

1. Голоперов В. ...И не введи нас во искушение // Вперед. – 2004. – № 68. – С. 6.
2. Донецько-Харківський екзархат Української Греко-Католицької Церкви // Матеріали ресурсів Інтернет. – Режим доступу: www.ugcc.dp.ua/.
3. Інтерв'ю із Владикою Степаном (Меньок), Екзархом Донецько-Харківським (м. Донецьк, 20.08.2011 р. Запис бесіди здійснив Савула Є.О.) // Особистий архів Савули Є.О..
4. Регистрационное дело религиозного общества греко-католической церкви села Звановка Артемовского района. – Державний архів Донецької області, Ф.Р. – 4021, опис 1, спр.617, 25 арк.
5. Сагань М. Греко-католики открыли часовню в исправительной колонии // Салон Дона и Баса. – 2004. – № 2. – С. 3.

КУЛЬТОВА ХРИСТИЯНСЬКА МІКРОПЛАСТИКА В КРИМУ І НА ПРИЛЕГЛИХ ТЕРИТОРІЯХ

Кожухова Катерина Юрївна

10 клас, Ізобильненська загально-освітня школа,
Алуштинської міської ради, м. Алушта

В силу особливостей історичного розвитку, атрибути православ'я в Криму мають декілька стадій формування, обумовлених зовнішніми впливами.

Ціль роботи: створення оглядового довідника по обраній темі, який може бути використаний музейними працівниками; для зайняття в недільній школі при храмах Української православної церкви; а також для проведення тематичного класної години в загальноосвітніх школах і тому подібне.

Актуальність цієї роботи полягає в створенні довідкових хронологічних таблиць, яких доки ніхто не створював.

Мета роботи: розглянути хронологію натільних атрибутів Православ'я, знайдених в Криму, з початку нашої ери до кінця XIX ст. Для цього необхідно було виконати наступні завдання:

- 1) Проаналізувати відповідні знахідки археологів з ранньосередньовічних пам'ятників Криму.

- 2) Проаналізувати відповідне коло артефактів періоду Візантійської імперії і Київської Русі.
- 3) Ознайомитись з артефактами пізнього середньовіччя і XVIII – XIX cc.
- 4) Створити хронологічну таблицю предметів, що цікавлять нас.

З раннього середньовіччя, з VII по XIII cc. ці предмети є фактично візантійськими. Після походів Святослава і Володимира в X ст. намітилися досить тісні зв'язки із землями Русі, обумовлені візантійським релігійним впливом на цих територіях. Ситуація зберігається і в період пізнього середньовіччя. Адже місцеві єпархії підкоряються Константинопольському патріархату. Після завоювання Криму Російською імперією в XVIII ст., на ці території поширюється вплив Московського патріархату, що трохи раніше сталося і на території Наддніпровської України. Тут формується загальна для цих територій імперська православна культура, в яку місцеві елементи влилися досить плавно, оскільки спиралися на єдину візантійську традицію.

1. Айбабін А. І. – *Етнічна історія ранньовізантійського Криму, Сімферополь, 1999 – С. 351.*

2. Амброз А. К. – *Південно-західний Крим. Могильники IV-VII ст. // МАІЕТ вип. IV, Сімферополь, 1994 – С. 591.*

3. Голофаст Л. А. – *Штампи V-VII ст. на посуді групи «фокейської червонолакових» з розкопок Херсонського городища // МАІЕТ вип. XI, Сімферополь, 2002 – С. 639.*

4. Злодій М. *Сюжетне різноманіття російського мідного лиття – [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://antiq.soldes.ru/copper_plastic/home.html*

5. Кузьмінов А. В. – *Середньовічні хрести-пломби з знахідок в бухті Лімена-Кале // Сугдейській збірник. Київ-Судак. Академперіодика, 2004 – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://drevnosti-russkie.com.ua/pages/view/179>*

Інтернет-ресурси

1. <http://spsearch.ru/discovery/cross.html>
2. <http://seerozha.livejournal.com/137903.html>

КУЛЬТОВІ КАМЕНІ ДРЕВЛЯН

Бричка Ігор

10 клас, Кисорицької загальноосвітньої школи I–III ступенів
Рокитнівського району Рівненської області, вихованець
історико-краєзнавчого гуртка Рокитнівського будинку дітей та молоді,
вихованець Рівненської Малої академії наук учнівської молоді,
e-mail: RoBDM@yandex.ua

Полісся – край боліт. І це – правда. А ось про ще одну особливість поліських ландшафтів – величезну кількість валунів – українці знають набагато менше. На території України такі комплекси зустрічаються доволі рідко, а на Рокитнівщині до цих пір стоять величні стародавні пам'ятники, споруджені з одного або кількох блоків дикого каменя. Їх називають мегалітами. З'явилися вони у кінці неоліту, але значну частину їх відносять до епохи бронзи. Мегаліти бувають трьох різновидів: менгири, дольмени і кромлехи.

Можемо стверджувати, що ці камені (менгири, дольмени, кромлехи та ін.) пов'язані з релігійними традиціями, які сягають сивої давнини і зберігаються в народних звичаях нового часу. Культ каменя є однією з найдавніших релігій людства. Люди поклонялися каменям, оскільки бачили в них надприродну енергію, яка може допомогти, захистити їх, живих чи мертвих. За однією з версій, древляни вважали, що на менгирах відпочивають душі покійних.